

راهنمای جامع سفر

هر چند فصل مسافرت گذشته است، ولی با توجه به درپیش بودن تابستان و البته نوروز سال آینده که با چشم به هم زدنی خواهد رسید، براساس اتفاقات رخ داده در سفرهای نوروز امسال، بد نیست یک راهنمای جامع برگزاری سفر را خدمتتان تقدیم کنیم.

لباس و آرایش سفر

برای سفر باید لباس مناسب پوشید. اگر به شمال می‌روید، آقایان حتما شلوارک (ترجیحا راه‌راه و زیر زانو) و اگر به جنوب می‌روید، حتما لباس‌های گشاد بپوشید؛ مثلا شلوار سنبادی، باتی شرت لش و رویش یک پانچو. یک دستمال هم به سرتان ببندید. هر خنزر پنزری هم که دارید، به خودتان آویزان کنید. برای آرایش هم برنزه مد است. با حنا روی دست‌ها. ساز فراموش نشود. برای سفر به سمت شمال کشور، ترجیحا گیتار و برای جنوب حتما هنگ درام (از این ماهیتابه‌های فُری که چپه روی زمین می‌گذارند و به آن می‌زنند).

ملزومات سفر ایگان

برای سفر به یاد داشته باشید که حتما همه چیز، از آب گرفته تا نان خشک و برنج و پلوپز و تون ماهی و کنسرو و میوه بردارید که مبادا خدای نکرده مجبور شوید در شهر مقصد خرید کنید و سودی به میزبان برسانید. حتی هتل و اقامتگاه و بومگردی هم نروید. هر جا گیر آوردید، چادر بزنید. اگر چادر ندارید، چادر شب رابه درخت ببندید. حیف نیست آدم به مسافرت برود و از فضای باز استفاده نکند و پول خرج کند؟

شهر آن‌ها، خانه خورشان

چون از قدیم گفته‌اند شهر ما، خانه ما، پس شهری که به آن سفر کرده‌ایم، خانه ما نیست و می‌توانیم هرکاری که دلمان می‌خواهد و عقده شده است برایمان، در آنجا انجام دهیم. خصوصا بچه‌ها را آزاد بگذاریم تا از

کارتون: شهرام شیرزادی

نکنید. البته که سوغاتی‌هایی باید ببرید که لازم نباشد پولی بابتشان بپردازید. مثلا انواع بذر گل و گیاه، سنگ‌های آثار باستانی، صدف و ستاره دریایی و مرجان، شن و ماسه ساحل و... هر چیز زیبایی که مفت باشد. اگر در فرودگاه یا بندر هم بیخ خرتان را گرفتند که این چیزها را کجا می‌برید، بگویید «عه، این صدفا رو کی ریخته توی ساک من؟! یا «خاکا برای مصرف شخصی، می‌برم که بریزم به سرم.»

یادگاری از خورجا بگزارید

برای اینکه عذاب وجدان تخریب محیط زیست نداشته باشید هم زباله‌هایتان را به جای چیزهایی که برای سوغاتی برداشته‌اید، باقی بگذارید، از پوست چپس و پوشک بچه گرفته تا بطری آب و قوطی نوشابه، تا صدف‌ها و کرم‌ها و لاک پشت‌ها و خرچنگ‌ها و ماهی‌ها احساس غربت نکنند و بی‌خانمان نمانند.

دارو درخت بالا بروند و گل و چمن‌ها را گدمال کنند و از همه مهم‌تر روی بناهای تاریخی و آثار باستانی نام زیباییشان را به یادگار حک کنند.

چی گفتی؟! درست است که شهر آن‌ها خانه ما نیست، ولی باید هوای همشهری‌هایمان را در سفر داشته باشیم. برای همین با یک حالت جنگی، شش دانگ حواستان جمع باشد که مبادا کسی بگوید بالای چشمتان ابروست. مراقب باشید که کسی حق خودتان و قومیتتان را نخورد. اگر هم خورد، از خجالتش دریابید، چه با لگد، چه با قمه، چه با فلاسک.

سوغاتی نشه فراموش

و مهم‌ترین بخش سفر یعنی سوغاتی را فراموش

صفحه ۵
۲۳ فروردین ۱۴۰۴
شماره ۱۳۴

★ زیاده‌دان سیار
ماشین خونه دوم ماست، آدم‌که نباید خونه رو کنیف کنه! بریز بیرون بره...

★ پارک زیر تابلو «پارک ممنوع»
یه راننده حرفه‌ای نمی‌ذاره تابلو برایش جای پارک مشخص کنه!

★ پارک توی ایستگاه تاکسی
تاکسی که برای کسی نمی‌ایسته، پس راحت پارک کن و برو!

★ پارک در محل معلولان
آخه چال گونه هم معلولیت حساب می‌شه دیگه!

و جای پارک با به ماشین
س می‌خواد که به پراید رو
نی که به موتور هم کنارش